

# РЕШЕНИЕ

№ 4764

гр. София, 13.07.2023 г.

## В ИМЕТО НА НАРОДА

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XXVI КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ**, в публично заседание на 23.06.2023 г. в следния състав:

**ПРЕДСЕДАТЕЛ: Наталия Ангелова**

**ЧЛЕНОВЕ: Ванина Колева**

**Мариета Райкова**

при участието на секретаря Богданка Гешева и при участието на прокурора Тони Петрова, като разгледа дело номер **4386** по описа за **2023** година докладвано от съдия Наталия Ангелова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс (АПК), вр. чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба К. И. П. с ЕГН [ЕГН] от [населено място], срещу Решение № 1506 от 31.03.2023г., постановено по НАХД № 8843/2021 г. на Софийски районен съд (СРС), Наказателно отделение, 18-ти състав, с което е изменено Наказателно постановление № 20-4332-012578 от 23.07.2020г. на началник – група Г. Б. при ОПП- СДВР.

С касационната жалба и допълнително становище чрез адв. Щ. от АК Х., се релевират доводи за неправилност на процесното решение, неправилно въззивният съд е кредитирал събраните по делото доказателства, АУАН и НП били съставени в нарушение на императивни норми на ЗАНН – съответно чл. 42 и чл.57, ал.1, т.5 относно описанието на нарушението и доказателствата, които го потвърждават. Липсвали гласни доказателства, а събраните по делото били условни и неотнормирани. В АУАН бил отбелязан свидетелят Д. В. Г., като очевидец, което не отговаряло на действителността, той бил служител на ОПП – СДВР и изобщо не присъствал на инцидент, поради това АУАН бил негодно доказателство. НП бил издаден въз основа на неистински официален документ, в нарушение на чл.57 ЗАНН. Разпитаните по делото свидетели С. и Г., дали отговори на въпросите „не“ и „не си спомням“.

Претендира, че абсолютно нищо не било установено по делото. Иска то съда да отмени съдебното решение и НП, както и да осъди СДВР – ОПП за направените по делото разноски.

Ответната страна не изразява становище по жалбата.

Представителят на Софийска градска прокуратура изразява становище за неоснователност на касационната жалба. Моли обжалваното решение да бъде потвърдено.

Административен съд София-град, XVI-ти касационен състав, като прецени събраните по делото доказателства и наведените касационни основания, прилагайки нормата на чл. 218 от АПК, приема за установено следното:

Касационната жалба е подадена от активно легитимирано лице, в законоустановения 14-дневен срок по чл. 211, ал. 1 от АПК от съобщаването на обжалваното съдебно решение. Предвид изложеното същата се явява процесуално допустима.

Разгледана по същество, същата е неоснователна.

С Решение № 1506 от 31.03.2023г., постановено по НАХД № 8843/2021 г. на Софийски районен съд (СРС), Наказателно отделение, 18-ти състав, с което е изменено Наказателно постановление № 20-4332-012578 от 23.07.2020г. на началник – група Г. Б. при ОПП- СДВР, като съдът е приложил закон за еднакво наказуемо нарушение без съществено изменение на обстоятелствата на нарушението посредством отпадане на правната квалификация на привръзката с предложение 2 от т.5 към ал.1 на чл.179 ЗДвП, респективно съдът постановява, че нарушението не се изразява в несъобразяване на поведението на водача с пътната обстановка.

Така с НП, след изменението му от СРС, на касатора К. И. П. е наложено административно наказание „глоба“ за нарушение на чл.6, ал.1 ЗДвП, извършено на дата 01.07.2020г. около 20:50 часа, в [населено място], на конкретно посочена улица в НП и акта, затова, че като велосипедист управлява личният си велосипед и на конкретно кръстовище, при наличието на знак Б-1 не пропуска и става причина за ПТП с движещият се по път с предимство – наличие на знак Б-3 и указателна табела Т-13 с лек автомобил с рег. [рег.номер на МПС] , като е извършил следното нарушение: не съобразява поведението си с пътните знаци, ПТП с което виновно е нарушил чл.6, ал.1 ЗДвП.

След изменението на НП, приложената санкционна разпоредба е чл.179, ал.2 във връзка с чл.179, ал.1, предложение 1 от ЗДвП, а наложеното административно наказание „глоба“ в размер на 200 лв., остава непроменено.

В мотивите на решението на съда е прието, че от гласните и писмени доказателства се установява описаната в АУАН и НП фактическа обстановка. По делото са приобщени не само АУАН и НП, но и съставените във връзка с ПТП писмени доказателства - декларация от касатора К. П. и от другия участник в ПТП Й. Г., скица на ПТП и Протокол за ПТП, справка за картон на водача, заповеди за компетентността на административните органи. Също в хода на съдебното производство наказаното лице е направило два пъти в съдебно заседание – 19.05.2022г. изявления пред съда за изясняване на фактическата обстановка по случая. Решаващо за доказване извършеното нарушение е възприето обстоятелството, дали наказаното лице е възприело наличието на пътен знак, указващ предимство, респективно дали е закрит от растителност, че не може да бъде забелязан от водача,

който не е с предимство. Също по тези обстоятелства са задавани въпроси на свидетелите. Свидетелят Д. Г., разпитан в съдебно заседание от 13.10.2022 г. е посочил, че не си спомня конкретно случая, тъй като е един от многото. Няма спомен 2020г. дали пътен знак БЗ е бил закрит с растителност, можело и да е частично закрит, но знаците за предимство не случайно са направени „от такава форма“ за да се виждат от гърба им за да бъдат разпознати от водачите. На въпрос на съда дали конкретно ако при подобен случай на посещение на ПТП забележите, че знакът за предимство е закрит от растителност по такъв начин, че не може да бъде забелязан от водача ,който не е с предимство , дори и като форма на знака , бихте ли отбелязали това в някаква документация . Свидетелят е отговорил, че би прибрал докладна записка, че няма как да бъде разпознат и възприет от водачите. Такава докладна записка няма по административната преписка, при съставянето на акта касаторът не е направил възражения и бележки. Свидетелят Д. Г. е съставил протокола за ПТП и подробно описал щетите на двете ППС, съставил схема и скица на ПТП, на същата дата участниците в ПТП са съставили и декларации. Тези данни за свидетеля Д. Г. водят до извод, че той действително е очевидец на факти и обстоятелства, свързани с ПТП. Нито едно от съставените от него писмени доказателства не е оспорено. При тези данни, свидетелят Д. Г. лично е възприел данни за ПТП и поради това за извършеното нарушение. Неосновано се оспорва от касатора, че АУАН е неистински документ относно посоченото, че Д. Г. е свидетел при съставянето на АУАН и очевидец, присъствал при установяване на нарушението и при съставяне на акта.

Видно от данните по съдебните протоколи за разпита на свидетелите и мотивите на съдебното решение, че съдията изцяло е изпълнил задължението си по чл.107, ал.2 НПК – да събере и обсъди доказателствени средства както за оправдателната така и за обвинителната теза.

Правилно въз основа на събраните доказателства съдът е приел, че касаторът не е забелязал съответния пътен знак за предимство поради наличието на растителност, но е могъл да го забележи , макар и непосредствено преди кръстовището, , включително е могъл да забележи формата му, настъпил е сблъсък между двете ППС , пот който са настъпили механически увреждания по всяко, които е описал, както и наранявания на водача на велосипеда – касатора пред настоящия съд.

Също въззивният съд в изпълнение на задължението си по чл. 107, ал.2 НПК, е обсъдил и приложеното към въззивната жалба писмо - кореспонденция между него и общинската администрация, в което се сочи, че се „вижда в последния момент“, коет осъпоставено с показанията на Г., съдът е извел като единствено възможен извод, че макар и относително трудно, П., управлявайки велосипед е могъл да забележи пътния знак, указващ предимство на други участници в движението толкова рано, че да съобрази поведението си с него, противното не следвало дори и от обясненията на П., прочетени внимателно, за който съдът акцентира при установяване на самоличността му, че е с висше образование, а видно и от кореспонденцията с общината – е обозначен като архитект.

Съдът е съобразил от представеното към въззивната жалба писмо от общината до П., че на самия асфалтов път няма никаква маркировка, поради това в този смисъл е изменил НП, като е премахната от санкционната разпоредба хипотезата, указваща несъобразяване и с пътната настилка, като санкцията е наложена само за несъобразяване с пътния знак. На основание установеното, съдът е формирал

преценката за съставомерност на извършеното по посочената като нарушена разпоредба, при форма на вината непредпазливост, както и, че правилно не приложен чл.28 ЗАНН, независимо от смекчаващите обстоятелства – трудно видимия пътен знак и с отличните данни за дисциплината на водача. Видно от справката за картона на водача, са отразени само процесните АУАН и НП и електронен фиш от 2017г. за допуснато нарушение на ЗДвП, при издадено СУМПС от 2012г.

В заключение, по изложените до тук съображения, оспореното съдебно решение е правилно. Първоинстанционният съд е установил вярно фактическата обстановка по делото, обсъдил е събраните по делото доказателства и доводите на страните и е стигнал до обосноваван извод, че в производството по издаването на санкционния акт не е допуснато съществено процесуално нарушение. Изложените от първата инстанция мотиви съответстват на събраните доказателства и на приложимите правни норми и се споделят и от настоящия съдебен състав. Необосновано в касационната жалба се твърди допуснати нарушения и неправилност на преценката, по съображенията до тук за събраните доказателства и установените факти и обстоятелства.

Споделят се и съображенията на СРС за неприложимост в конкретния случай на чл.28 ЗАНН предвид значимостта на обществените отношения, които се засягат от конкретното нарушение и последиците от него. Следва да се посочи, че за процесното нарушение преценката за приложението на чл.28 ЗАНН следва да се извърши по действащата редакция до изменението с ДВ бр. 109 от 2020 г., в сила от 23.12.2021 г., като са правилни изводите на съда, че тази разпоредба е неприложима, най-малкото е допуснато ПТП. Правилна е и преценката на съда, че касаторът е могъл да съобрази поведението си с пътния знак за предимство преди кръстовището и да не допусне ПТП, както и собственото си увреждане.

По тези съображения касационната инстанция счита, че съдебното решение на Софийски районен съд, е валидно, допустимо и правилно, не се установяват касационни основания по чл. 348 от НПК за отмяната му и същото следва да бъде оставено в сила.

Водим от горното и на основание чл. 221, ал. 2, пр. 1 от АПК, Административен съд София-град, XVI-ти касационен състав,

#### РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение № 1506 от 31.03.2023г., постановено по НАХД № 8843/2021 г. на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 18-ти състав,

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: